

hans Ministerium, altsaa for ganske nyligt i denne Rigsdagssamling, vare forelagte, havde ansat Lønningsfatterne for Contoirpersonalet saaledes, at de efter hans Anskuelse vare tilstrækkelige til, at Contoirpersonalet kunde leve af dem, maa jeg ligeoverfor denne Bemærkning tillade mig den Contrabemærkning, at saavidt jeg har seet disse Satser — og jeg har dog læst Lovene temmelig nøie igjennem — ere de aldeles overeensstemmende med de Satser, der findes i andre, ganske lignende Lovforslag. — Man er imidlertid tidligere her i Thinget gaaet ud fra, at sige Satser, som det nu engang er blevet til en Sædvane at slaae fast, f. Ex. 4 à 500 Rd. for en Fuldmægtig og 3 à 400 Rd. for en Skriver, paa ingen mulig Maade skulde gjælde for at udgjøre en saa stor Sum, at Bedkommende kunde leve deraf. Det er bekiendt over hele Landet, at der er mange Jurisdictioner, hvort Fuldmægtigen har en ganske anden Fortjeneste end Principalen.

Justitsministeren: Ja, jeg gjorde mig ganske vist før, da jeg havde Ordet, skyldig i at bruge et feilagtigt Udtryk. Jeg meente nemlig ikke, at Contoirbetjentene i alle mulige Tilfælde kunde leve, have Ophold og alt Fornødent af den Lønning, der er paaregnet for dem i de omtalte Love, men jeg meente, at man for den Betaling kunde paa ethvert Sted faae en Person til at udføre de paagjældende Forretninger, uden at han havde noget Biehverv ved Siden deraf. Om han saa selv vil spæde Noget til, for ad denne Vej at opnaae en anden Fordeel i Fremtiden, er en anden Sag.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Sagens Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

Sjörning: Jeg tillader mig at foreslaae, at ogsaa denne Sag henvises til samme Udvalg som de foregaaende.

J. A. Hansen: Jeg troer, at denne Lov i sin hele Anordning og Indretning er

saa forfjællig fra de andre Lønningslove, der her ere forhandlede, at det vilde være hensigtsmæssigt at henvisse den til et særligt Udvalg. Det er jo en reen Revision af en Lov, hvorom der er Tale, og som jeg mener, at et Udvalg snart kunde blive færdig med, naar det ikke havde Andet at gjøre. Det Udvalg, som det er bestemt at nedsætte angaaende Lønningslovene, vil blive overbebyrdet med saa mange og store Love, at jeg mener, man bør slaane det for det Arbejde, at behandle denne Lov. Jeg foreslaaer derfor, at der nedsættes et særligt Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer, til dens Behandling.

Steenstrup: Jeg skal ikke nægte, at det vilde see underligt ud at henvisse dette Lovudkast til det Udvalg, der er nedsat angaaende Contoirholdslove, men jeg troer desuagtet, at det er meget mere congruent med disse Love end med alle de Told- og Postlove, som her ere forelagte. Jeg skal imidlertid ikke gjøre noget Forslag i denne Henseende, men jeg skal dog deraf udlede den Slutning, at det vilde være rigtigst at nedsætte et særligt Udvalg, ifstedetfor at henvisse Sagen til Udvalget paa 15 Medlemmer.

Sjörning: Da dette Lovudkast iffor var henvist til det almindelige Lønningsudvalg, og da Behandlingen af det vistnok ikke vil frembyde særdeles store Vanskeligheder, idet der her kun er Tale om en vistnok temmelig simpel Revision af ældre Bestemmelser, anseer jeg det for ufornødent at nedsætte et særligt Udvalg i denne Sag.

Bille: Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være rigtigst at henvisse denne Lov til det almindelige Udvalg for Lønningslovene, og at det høie Thing maatte kunne finde stor Opfordring til at gjøre dette i den Omstændighed, at det iaar netop er det Medlem, der iffor bestandig kaldte os det forfærdelige Udvalg, som foreslaaer at henvisse en saa stor Række af disse Lønningsforslag til det omhandlede Udvalg. Der maa hert ligge en